

Adormirea Maicii Domnului

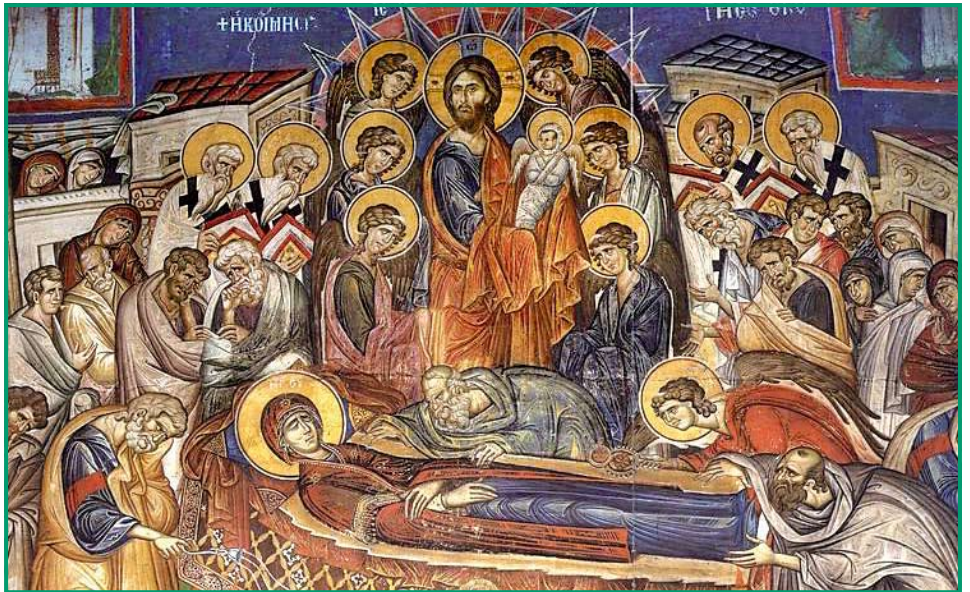
SUPLIMENT AL FOII DUMINICALE A PAROHIEI ȘERBAN VODĂ

†) ADORMIREA MAICII DOMNULUI

Hramul Parohiei „Șerban Vodă”

15 august. Sărbătoare mare în Biserica noastră străbună, închinată Sfintei Fecioare Maria, cea mai smerită ființă, încununată cu toate virtuțile. Pentru viața ei curată, Dumnezeu a ales-o ca prin ea să se lucreze mântuirea neamului omenesc. Ce laudă să-l aducem celei mai înalte decât cerurile, prin care Fiul lui Dumnezeu S-a făcut om asemenea nouă ca pe noi să ne înalțe de-a dreapta lui Dumnezeu Tatăl? Toate inele, acatistele, slujbele dedicate ei sunt numai o parte din obligația sfântă pe care o avem către Maica Domnului nostru.

Bucură-te, ceea ce întru Adormirea ta nu ne lași pe noi!

Noi cei din parohia aceasta care i-am simțit mila și ocrotirea, suntem astăzi la mare praznic, cinstindu-I cum se cuvine mama, și rugând-o să poarte și mai departe de grijă parohiei noastre

și neamului nostru atât de încercat, aflat parcă la cumpănă. Dar așa cum părinții noștri niciodată n-au pierit când au avut-o ocrotitoare pe Maica Domnului, așa nădăjduim și noi,

și spunem odată cu imnul-acatist „Bucură-te, ceea ce ești plină de har, care întru Adormirea ta nu ne lași pe noi!” ❖

Părintele paroh Dinu Pompiliu

La Hramul ei, prinos de recunoștință

Căci anul acesta parohia noastră s-a învrednicit de mari și multe realizări. Lucrările la biserica și așezământul social din incintă au continuat în acest an.

Pictura sfântului lăcaș de asemenea, putând aminti că scena Adormirii Maicii Domnului din cafas s-a finalizat chiar în acest an, la fel pictura din Sfântul Altar. Iar biserica a fost înzestrată cu valoroase candelere, având acum trei candelere mari în perimetrul turlei mari și șapte mai mici la altar. Să amintim de noile baldachine pentru raclelele cu sfintele moaște, dar și de noua raclă, deosebit de frumoasă și prețioasă, în care moaștele Sfântului Cuvios Paisie de la Neamț, primite chiar pe 7 august 2014 de părintele paroh Dinu Pompiliu de la starețul Mănăstirii Neamț, au fost așezate cu mare grijă și evlavie.

Să remarcăm că s-a lucrat mult anul acesta la curtea bisericii, la gard, porți, dar și la interiorul curții. Avem acum amenajată o frumoasă grădină, care com-

pletează fericit frumusețea și liniștea acestui loc. Nu putem însă să nu vorbim despre cea mai importantă activitate din biserică, cea pastoral-misionară. Căci sufletului omului, sfințirea și înveșnicirea lui este menirea Bisericii, o lucrare comună cler și enoriași. Ne-am apropiat mai mult de biserică, am participat la slujbe tot mai înălțătoare, și nu de puține ori, mai ales la praznice mari sau hramuri am avut alături pe arhierii noștri, cum ar fi ÎPS Varlaam Ploieșteanul, episcop-vicear patriarhal sau mai de curând în arhierie ÎPS Timotei Prahoveanul, episcop-vicear al Arhiepiscopiei Bucureștilor. Un loc drag în sufletele noastre îl ocupă Preacuviosul Părinte Arhimandrit Veniamin Goreanu, consilier al Arhiepiscopiei Bucureștilor, care a fost la noi oricât de des i-au îngăduit îndatoririle și ascultările. Și mulți alți oaspeți dragi, preoți sau diaconi ni s-au alăturat la nenumărate slujbe.

Să spunem că în biserica noastră, preoții și enoriașii nu au depus numai eforturi

materiale pentru ridicarea, înfrumusețarea și întreținerea Sfintei biserici, dar nu au pregetat să se implice în multe și fructuoase activități social-filantropice și cultural educative. Foarte mulți oameni în nevoi au fost ajutați, fie că ei au venit cerând ajutorul, fie noi, prin serviciul social, sprijinindu-i pe preoți, am întins o mână de ajutor celor bolnavi, singuri și săraci.

Și nu în ultimul rând, ba dimpotrivă, ne-am ocupat de tinerii și copii noștri, fie prin meditații acordate de cadre didactice voluntare, fie, de exemplu, prin acțiuni de catehizare a tinerilor.

Mult mai multe lucruri s-au întâmplat în parohia noastră, căci dragii noștri Părinți, alături de inimoși enoriași au făcut posibile adevărate minuni. Aici doar am punctat un strop din realizările pe care le-am făcut din purtarea de grijă a lui Dumnezeu și cu nelipsitul ajutor al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu Maici.

Și Căreia, cu multă nevrednicie, îi aducem mulțumirile noastre! ❖

ICOANA MAICII DOMNULUI IERUSALIMITA

Poate nicicând nu este mai potrivit să vorbim despre această icoană, dintre miile de icoane și zecile de mii de reprezentări în pictura bisericilor ortodoxe din întreaga lume, ca în acest slăvit praznic al Adormirii Maicii Domnului.

Mulți dintre noi ne-am încumetat, cu ajutorul lui Dumnezeu, să facem un pelerinaj la locurile sfinte din Israel. Nu putem uita Muntele Eleon, Grădina Ghetsimani și în mod special, întâlnirea cu un loc unic în istoria mântuirii neamului omenesc: mormântul Maicii Domnului, unde aceasta a stat doar vremelnic, căci cea care a purtat în pântecele sale pe Domnul Vieții, Mântuitorul Hristos, nu putea să cunoască stricăciunea trupeză, firească omului după moarte. Și astfel a fost ridicată la ceruri cu trupul, alături de Fiul ei.

Cei care au ajuns la Biserica Mormântului Maicii Domnului, știu că trebuie să cobori 48 de trepte. Jos găsești un loc unde se află Mormântul Maicii Domnului, sfânt altar pentru ortodocși. Te impresionează apoi zecile de candelă de aici. Icoana Maicii Domnului Ierusalimiteană este așezată, tainic, în spatele Mormântului.

Dar aceasta nu este singura icoană făcătoare de minuni de aici. La 15 august este hramul acestei sfinte biserici. Ortodocșii au o icoană făcătoare de minuni cu Adormirea Maicii Domnului, pe care o păstrează la „Metocul Ghetsimani”, de lângă Sfântul Mormânt. La 10 august o aduc cu mare procesiune, cale de 1,5 km, din Ierusalim la Mormântul Maicii

Domnului. Aici rămâne până la 16 august, după praznic, când este dusă din nou la Ierusalim, cu procesiune și mult fast.

Icoanei Maicii Domnului Ierusalimita (Ierusalimiteanca) i se spune așa pentru că este apărătoarea Ierusalimului și e cunoscută ca mare făcătoare de minuni. Acum 150 de ani, la Mănăstirea Maria Magdalena de pe Muntele Măslinilor, viețuia o maică pictoriță. Într-o noapte i s-a arătat Maica Domnului, care i-a cerut să-i zugrăvească chipul, așa cum i l-a zugrăvit Sf. Apostol Luca. O icoană zugrăvită de acest apostol este în România, la Nămăiești, Argeș. Maica pictoriță i-a spus, însă, stareței sale că nu este vrednică să zugrăvească ea chipul Maicii Domnului. Dar, când au intrat în chilia maicii, icoana era deja zugrăvită. Aceasta a început să vorbească și a spus: „Vreau să stau în casa mea!”. Atunci, icoana a fost adusă cu alai unde este acum.

În 1947, când la Ierusalim au fost mari inundații, - spune părintele Anatolie Dumitrașcu, de loc din Bacău, și care slujește în biserica Mormântului Maicii Domnului de 30 de ani -, apa a pătruns în biserică, dar icoana s-a ridicat singură deasupra apei, de pe soclul ei, și nu a fost afectată. În 1999, în luna decembrie, iar a intrat apa în biserică, dar icoana a ieșit singură de pe pedestal, curată. Icoana are însă aproape 200 de kilograme. Apoi, pe măsură ce apa era scoasă din biserică, icoana se lăsa la loc. „Era 14 decembrie 1999, așteptam Crăciunul”, povestește părintele. „Am dus, atunci, toate icoanele la curățat, iar în biserică au mai rămas doar icoana cea mare și cele două icoane de pe Mormânt. Abia în ianuarie 2000 am coborât icoanele la locul

lor. Au venit toți patriarhii lumii la Ierusalim, cu prilejul împlinirii a 2.000 de ani de la nașterea lui Iisus, iar după procesiune, auzind de minunea care s-a petrecut aici, în biserica Mormântului Fecioarei Maria, au venit și s-au închinat. Iar patriarhul Bulgariei a cerut ca această sfântă icoană să fie dusă o perioadă în Bulgaria. Icoana Ierusalimului arată chipul adevărat al Maicii Domnului. Pe mulți i-a ajutat, chiar în probleme grave, de sănătate.”

Dar însăși istoria icoanei Ierusalimita din biserica noastră este plină de minuni. Ea pornește de la o familie de tineri, care în câțiva ani de la căsătorie, cu binecuvântarea lui Dumnezeu, au realizat cam tot ce-și poate dori o familie din punct de vedere material și profesional. Dar dorul lor nu era împlinit, căci copii mult așteptați nu păreau să mai vină! Credincioși, încep să înmulțească rugăciunile la Maica Domnului și la sfinți, ca și pelerinajele în țară și străinătate. Se gândesc să facă o donație unei biserici, o icoană a Maicii Domnului. Pașii îi poartă și în Israel, la Ierusalim, unde întâlnesc o tânără maică româncă, care se îndelednicea cu brodatul. Tinerii îi încredințează maicii brodarea în fir a icoanei Maicii Domnului Ierusalimita. Iar maica se apucă de lucru, dar la un moment dat icoana devine din ce în ce mai greu de realizat: parcă totul se încurcă! Necăjită peste fire, maica se roagă cu lacrimi la Maica Domnului, căci numai la ea este nădejdea. Se sfătuiește și cu preoții Bisericii Mormântului Maicii Domnului, și lasă timp de trei zile icoana pe Sfântul Mormânt. Și minunea se întâmplă! După ce ridică icoana de pe acest Sfânt Altar, maica se reapucă de lucru. Măinile parcă lucrează singure, cu mult spor, iar icoana se face repede și frumos. Și totul se întâmplă parcă pentru a ne arăta că în orice icoană se coboară harul lui Dumnezeu, iar în icoană se împletesc viața, voința și personalitatea celui pictat, căci icoana este vie, lucrătoare și fereastră spre cer.

Când icoana a fost dăruită de către tineri (care astăzi au 3 copii) bisericii noastre, maica ce a făcut icoana a fost și ea prezentă, și ne-a povestit cu multă emoție minunea legată de facerea icoanei. Și nu putem să nu ne aducem aminte și de alte icoane ale Maicii Domnului, a cărui chip s-a pictat singur. Nu mai departe la 12 iulie am sărbătorit icoana Prodromița, pictată în secolul XIX la Iași.

Cu siguranță și icoana noastră face multe minuni, iar noi știm din experiență că orice rugăciune înălțată către Maica Domnului, orice acatist sau paraclis nu rămâne fără un răspuns din partea mult preamilstivei Maici. De aceea, această icoană a fost pusă la loc de mare cinste în acest post, pentru a ne închina la ea, dar și pentru ca să-i facem zilnic paraclis spre cinstire și bună nădăjduire în ocrotitoarea noastră. ❖

„ÎN BISERICA SLAVEI TALE STÂND, ÎN CER A STA NI SE PARE”

Mozaic Maica Domnului

ÎPS-Varlaam - după Liturghia arhierască

Copii in costum popular cu Pr. Dinu

ÎPS Timotei la Hramul Sf. Paisie de la Neamț

Racla Sf. Paisie

Arh. Veniamin Goreanu slujind în Duminica Mironosițelor

Icoana Maicii Domnului Ierusalimita din Biserica Șerban Vodă

ÎNTÂLNIRI CU OAMENI DUHOVNICEȘTI

Cu toții iubim pelerinajele, ne dorim să ajungem în cât mai multe și binecuvântate locuri din țară și din străinătate.

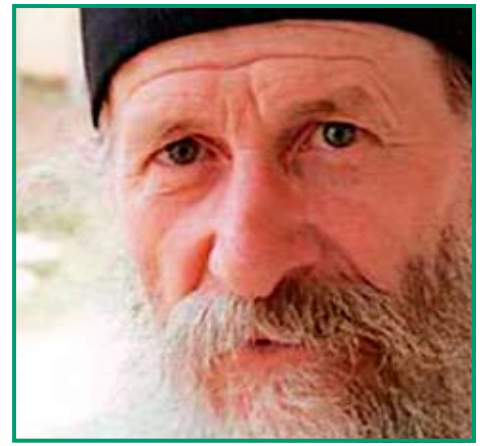
După posibilitățile materiale sau de timp, măcar o zi sau două pe an ajungem la mănăstiri. Îmbrățișăm cu mintea și sufletul fiecare loc, primim informații despre istoria, cultura și spiritualitatea mănăstirii, ne închinăm cu evlavie la icoanele și sfintele moaște.

Dar cel mai mult ne folosim când întâlnim oameni duhovnicești, care fac Cuvântul Evangheliei viu în viața de toate zilele și pot să ne transmită și nouă din trăirea lor. Întâlnirea aceasta este crucială de multe ori pentru noi, ne schimbă radical viața. Dar uneori, pentru că ei nu mai sunt,

întâlnirea noastră cu acești oameni se face prin cărțile lor sau cele scrise de ucenicii lor despre ei.

Un astfel de om am întâlnit nu de mult printre cei care au viețuit la Mănăstirea Sihăstria: arhimandritul Ioanichie Bălan, ucenic al marilor duhovnici Cleopa Ilie și Paisie Olaru. Și pentru că a plecat la veșnicie în 2007, ne-am recules la mormântul lui. Dar ne putem însă adăpa de la izvorul cărților lui și de la cele scrise despre viața sa. O astfel de carte, pe care vă invit pe toți măcar să o răsfoiți, este „Mi-e dor de cer. Viața Părintelui Ioanichie Bălan” apărută la Editura Mănăstirii Sihăstria.

Până atunci, vă ofer câteva pasaje din această carte, care cu siguranță vă vor

face plăcere, și vă vor îndemna să-l redescoperiți pe acest sfânt părinte. ❖

Ziceri

+ Nu ne va scoate nimeni din Carpați dacă nu-L vom scoate noi pe Hristos din inima și din casele noastre.

+ Ce puteți face dumneavoastră pentru țara aceasta? Întâi să vă faceți oameni buni, adică creștini curați, smeriți, sinceri, iubitori de oameni, iubitori de Dumnezeu, iubitori de țară, iubitori de neam, de tot ce e sfânt și curat. Să fiți oameni de rugăciune. Începeți-o cu rugăciunea. Cu rugăciunea facem ceva, fără ea nu facem mai nimic. Fără Dumnezeu nu putem face nimic bun. Să fiți oameni care mergeți regulat la sfânta biserică, oameni care aveți duhovnicul dumneavoastră, vă spovediți regulat, vă împărtășiți regulat. Să vedeți după aceea cât de frumos se derulează viața. Îți găsești și serviciu, termini facultatea, găsești și o fată bună.

+ RUGĂCIUNE: Dumnezeu cere, Moartea s-a apropiat de noi și nu ne pocăim. Sfârșitul a venit și totuși nu ne iubim. Bolile și suferințele ne-au cuprins, dar nu iertăm din inimă pe fratele nostru. Citim cărți sfinte, dar nu ne cutremurăm. Ne rugăm puțin, lipsim de la biserică, nu miluim pe săraci, suntem stăpâniți de nepăsare, împietrire și griji pământești. De aceea nimic nu sporim și ne cheltuim în deșert viața aceasta scurtă. Dă-ne smerenie și râvnă la biserică. Dă-ne putere să iubim pe toți, să răbdăm pe toți, să sfârșim prin pocăință viața aceasta, ca să ne învrednicești de cereasca Ta împărăție! Amin. ❖

Căutarea lui Dumnezeu

*În dorul meu de Dumnezeu
Te-am căutat mereu, mereu
Dar lumea toată am colindat
Și în sânul ei nu Te-am aflat*

*Te-am cătat umblând prin sate
Și prin orașe - ndepărtate,
Dar Tu acolo nu erai
Că-n lume nu mai încăpeai.*

*Și-n dorul meu de Dumnezeu
Plângând, Te căutam mereu;
Căci duhul meu dorea odihnă
Și negăsind-o n-avea tihnă.*

*Te-am căutat în avuții,
În haine bune, în bogății,
Și-n școli înalte Te-am cătat
Dar, Doamne, nu Te-am mai aflat...*

*Și-am plâns atunci, am plâns amar
Căci Te-am cătat, dar în zadar,
Căci lumea nu Te încăpea
Și dorul Tău mă chinuia.*

*Și atunci flămând și însetat,
O lume, Doamne, am întreat,
Cum aș putea să Te găsesc
În veacu-acesta pământesc.*

*Și ori pe câți am întâlnit
De tine, Doamne, le-am vorbit,
Dar ei nici unul nu mi-au spus
Cum aș găsi eu pe Iisus. [...]*

*Și tot umblam pe drumuri des,
Flămând și gol și ne-nțeleș
Că dorul meu de Dumnezeu,
Mă chinuia mereu, mereu.*

*Înlăcrimat, priveam în zări
Și Te cătam în depărtări...
Cu mâna streășină la frunte,
Priveam departe către munte.*

*Mâhnit, izvoarelor spuneam,
Durerea care o aveam;
Iar ele îmi șopteau mereu,
Că nu-i departe Dumnezeu!*

*Tăcut, priveam adeseori,
Spre lună, soare și spre nori...
Apoi cătam mai sus spre stele,
Și le-ntrebam așa pe ele:*

*-„O nu cumva îmi sunteți voi
Stăpânul meu?”, iar ele apoi
Mă-ncredințau mereu, mereu,
Că „nu-ți suntem noi Dumnezeu!*

*Ci de voiești să-L întâlnești
În tine cată să-L găsești!...
În tine cată-L deci acum,
Iar nu în lume sau pe drum”.*

*Și-am plâns atunci de bucurie
Și de-o nespusă veselie,
Căci nu știam, Stăpânul meu,
Că-n mine încape Dumnezeu. [...]*

Arhim Ioanichie Bălan, 1960

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 15 - 22 AUGUST 2015

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Sâmbătă 15 august	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Hramul bisericii - Adormirea Maicii Domnului Utrenia, Sfânta Liturghie
Duminică 16 august	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 11-a după Rusalii (Pilda datornicului nemilostivi) Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 19 august	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 21 august	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 22 august	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Sfânta Liturghie, Pomenirea morților Vecernie